

I forhold til det tidligere fremsatte forslag er det heri anvendte ord „tidligere“ ændret til „før patentansøgningens indleveringsdag“. Denne ændring har betydning for de tilfælde, hvor flere ansøgere samtidigt ansøger om patent på samme opfindelse. Tidligere var det tanken, at rækkefølgen i så fald skulle være bestemt af de numre, som patentdirektoratet giver ansøgningerne. Det er imidlertid blevet stærkt fremhævet, at det herved kunne komme til at bero på tilfældigheder, hvilken ansøgning der bliver at anse som først indleveret, ligesom der kan opstå tvivl, for så vidt angår f. eks. nordiske ansøgninger.

Ændringsforslaget tager endvidere sigte på de tilfælde, hvor en ansøger samtidig indleverer flere ansøgninger, som har en sådan indbyrdes samhörighed, at den ansøgning, der blev anset for først indleveret, kunne hindre ham i at få patent i henhold til de senere ansøgninger.

Det må antages, at stempning af ansøgningerne med klokkeslet ikke ville kunne afhjælpe de nævnte ulemper.

Ændringsforslaget indebærer derfor, at der ligesom i tinglysningslovgivningen kun regnes med hele dage. Ansøgninger, der er indleveret samme dag stemples med dato, og anses for at være indkommet samtidig.

I de — i øvrigt meget sjældent forekommende — tilfælde, hvor to eller flere søger patent på samme opfindelse, må patentmyndigheden tage hver ansøgning under behandling på sædvanlig måde og, såfremt betingelserne herfor er til stede, meddele patent til begge.

Det må derefter være overladt til parterne at træffe aftale om forholdet eller indbringe spørgsmålet for domstolene.

Lovteksten bevarer uanset ændringen sin overensstemmelse med Europarådets konvention og Pariserkonventionen.

Forslaget, der i øvrigt er i overensstemmelse med komitéudkastet, indebærer, at ansøgningen betragtes som nyhedshindrende under den forudsætning, at den bliver almindelig tilgængelig efter reglerne i § 22. Det nyhedshindrende er således alt, hvad der bliver tilgængeligt efter nævnte bestemmelse, d. v. s. samtlige ansøgningssagens akter. Dog kan selsagt akter i den ældre sag ikke gøres gældende mod den ny ansøgning, hvis de pågældende akter hidrører fra et senere tidspunkt end den ny ansøgnings indleveringsdag.

I stk. 3 indeholdes visse undtagelser fra nyhedskravet. Efter bestemmelsen kan patent meddeles uden hensyn til, at opfindelsen inden for de sidste

6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindeligt tilgængelig som følge af,

- 1) et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, eller
- 2) at ansøgeren, eller nogen fra hvem hans ret hidrører, har forevist opfindelsen på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling.

Den under 1) angivne undtagelse er ny og motiveres ved, at opfinderens til en vis grad bør være beskyttet mod offentliggørelse af opfindelsen, som sker uden hans vilje. Lignende bestemmelser findes i Europarådets konvention og i EEC-udkastet.

I udtrykket „åbenbart misbrug“ ligger dels, at ansøgeren eller den tidligere berettigede ikke må være medskyldig i, at opfindelsen er blevet tilgængelig, dels at der skal være udvist et utilbørligt forhold overfor ham. Dette sidste kan bestå i, at nogen enten har gjort sig skyldig i tillidsbrud ved at lade oplysninger om opfindelsen gå videre eller uretmæssig er kommet i besiddelse af oplysningerne.

Der er foretaget en ændring af stk. 3, nr. 1, i forhold til komiteernes udkast, idet det kunne være tvivlsomt, om den heri anvendte formulering også omfattede de tilfælde, hvor nogen uretmæssigt har skaffet sig oplysning om opfindelsen. I forbindelse hermed er der foretaget en redaktionel ændring af bestemmelsen.

Det valgte udtryk „åbenbart misbrug“ er i nøje overensstemmelse med den sprogbrug, der er valgt for de tilsvarende bestemmelser i EEC-udkastet og i den inden for Europarådet vedtagne konvention og bør derfor bevares, uanset at det tilsigtede forhold måske kunne udtrykkes klarere.

Undtagelsen under 2) svarer i hovedsagen til § 28, 1. stk., i den gældende lov. Bestemmelsen findes i Pariserkonventionen og er begrænset til det område, som Pariserunionens medlemmer har forpligtet sig til at anerkende. Nogen mulighed for, som det i en enkelt af de indhentede udtalelser er ønsket, at ophæve den pågældende bestemmelse foreligger således ikke.

Til § 3.

Ved patentet opnås en af retsordenen beskyttet eneret til at udnytte opfindelsen i modsætning til den blot faktiske eneret, som opfinderens kan forbeholde sig ved f. eks. at hemmeligholde opfindelsen. Derved opstår også mulighed for patenthaveren til retligt at disponere over patentet, der i denne henseende bliver ligestillet med andre formuegoder. Dette forhold har allerede fundet udtryk i forslaget § 1, hvor patentretten defineres som en „eneret“ til erhvervs-mæssigt at udnytte opfindelsen.